

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

No, babí léto je už to tam, a co jsme nachodili s krátkým rukávem to máme. Budeme zase čekat více, než tři čtvrtě roku. Praotec Čech to vybral sice dobře, ale to léto by mohlo být přece jen delší a zima kratší. Ono zas léto na jihu bývá až moc drsné a teploty nad 30 °C jsou moc i na moje staré kosti. Tak nezbude nic jiného, než se kochat aspoň tou krásnou paletou barev, kterou podzim nakrátko vykouzlí, než vzduch prosytí vůně zmaru tlejícího listí. A my budeme vědět, že je nejvyšší čas chystat dárky na vánoce, popít Svatomartinské víno, ještě narychlo posílit imunitu a připravit se na deště a plískanice a na to, že změna času nám z pozdního odpoledne udělá večer. No co, museli jsme to zvládnout tolikrát, zvládneme to i tentokrát.

Motto**Kdo vysloví pravdu, potřebuje rychlého koně.****Z citátů, reklam, inzerátů a...**

- „Muž chce být ženinou první láskou, ona jeho poslední.“ *Oscar Wilde*
- „Dovede-li se člověk zasmát sám sobě, nevyjde ze smíchu po celý život.“
- „Nenechte se zastrašit dlouhými slovy. Všechny skutečně důležité věci jako život, smrt, hlad, strach, den, noc i láska mají krátké názvy.“
- „Zdá se, že novou svatou trojicí jsou nyní sex, smutek a stres.“
- „Vycházení se ženou je jediný stav, kde se rovnocenně snoubí věda s uměním.“
- „Ženy jsou jako oheň. Taky dobrý sluha, ale zlý pán.“
- „Peníze charakter nekazí, jen ho ukáží.“

Víte, že?

- Víte kde je geodetický střed ČR? V malé obci Čihošť, která se nachází na Českomoravské vysočině v okrese Havlíčkův Brod, asi 15 kilometrů od města Golčův Jeníkov. Jedná se o jednu z nejstarších obcí regionu, první doložená zmínka o vsi Čihošť pochází z roku 1347. Nachází se na okraji obce, asi 400 m severovýchodně od kostela Nanebevzetí Panny Marie v nadmořské výšce 527,9 metrů. 49° 44' 37,5" s.š. a 15° 20' 19,1" v.d. Jedná se vlastně o těžiště plochy, vymezené státní hranicí, přičemž při tomto výpočtu není brán v úvahu rozdíl nadmořských výšek. Obec je známá i „čihošťským zázrakem“. Podle nejnovějšího měření francouzských geografů z r. 1991 leží střed Evropy v Litvč, asi 26 km na severovýchod od Vilniusu na vrchu Bernatai uobce Purnuskas, což bychom možná nečekali.
- Mocná síla kulometů způsobila patovou situaci a ustálení války do zákopové rovnováhy za I. světové války. Rozřešení přinesl až tank, který dominoval v II, světové válce a vedl k rychlým obkličovacím průlomům. Na tanky platila letadla a dnes i helikoptéry o řízených střelách ani nemluvě. A tak se charakter válek mění. Dnes už jsou nemyslitelná velká tanková seskupení, jako třeba u Kurska. Nepřežila by. Bojiště dominuje informatika a přesné zbraně. A tak se objevuje hybridní válka – neválka.
- Holubi poznají, když je vede blb. My většinou také, ale býváme liknaví s tím něco dělat <http://jdem.cz/cdz658>
- Pšenice má asi šestkrát delší genom, než člověk?
- Víte, že na místě dnešní hlavní pošty v Jindřišské ulici byla ve středověku botanická zahrada?

Zajímavá úlohaČemu se rovná derivace x^x (x na x -tou)?**Neduhy nejen literatury**

Myslím, že každý normální člověk dnes dovede rozeznat, co je dobré a co špatné a kde leží hranice. Přesto se média a literatura snaží tuto oblast komplikovat. No, podívejte se třeba na dnešní detektivky. Hercule Poirot míval jen slabost pro dobré jídlo a pak své lehce přebujelé sebevědomí. A dnešní detektivní oddělení? Jeho šéf je buď slaboch, nebo hajzl, který se chce vyšplhat po zádech svých podřízených. Bývá tam i policista, o kterém je jasné, že jinde by se těžko uživil. Hlavní hrdina pak buď mívá problém s konzumací alkoholu, škraloup z minulosti nebo je děvkař. Dobro tedy nakonec zvítězí, ale musí to být někdy o fous.

Posledními kladnými hrdiny byli Kája Mařík, Čuk a Gek, Timur a jeho parta, či Rychlé šipy. Kdyby dnes Božena Němcová psala svoji Babičku, musela by babička získat svoji životní moudrost aspoň rozvodem a po večerech ucucávat vaječný koňak, Barunka kouřit trávu a Adélka nejspíš trhat mouchám křídla a nadávat Sultánu a Tyrlovi. Dnes se totiž stydíme za kladné a příkladné chování. Nadaný žák je šprtem, a když už má hrdina samé jedničky, tak musí dostat aspoň ředitelskou důtku. Je to rys celé euro-atlantické civilizace, takže to nemůžeme svádět na to, že nám oba totalitní režimy servirovali rádooby kladné hrdiny dnes a denně.

Hrdina musí mít své stinné stránky a padouch za své činy tak úplně nemůže, protože měl možná těžké dětství, matka ho moc dlouho rodila nebo se na něm podepsala společnost. Relativizujeme a s tím mizí zodpovědnost. Já nic, to okolnosti a společenské klima. Je to však cesta do pekel. Kdo a proč nám ji našeptává? Naše pohodlnost? Léčíme si tak komplexy, že i nám se vše nepovedlo? Je to projev degenerace naší kultury? To něco se nám snaží vmanipulovat i pocit viny. Můžeme za to, že potomci otroků si po letech nevědí rady se svobodou, že někde je hlad či válka, že jsou tělesně postižení, že se otepluje a bůh ví co ještě. A přitom na všech těchto „vinách“ a jejich odpustcích si jiní lidé mastí kapsy. Žijeme ve věku psychologických manipulací a jsme neustále manipulováni. Co si máme myslet, jak se máme chovat a co máme říkat, abychom se neznemožnili. Říká se tomu vznešeně politická korektnost. Ale je to jen eufemismus pro polopravdu, zkreslování a nátlak. V „lepší“ společnosti se to nosí, a když se nepřidáš, tak jsi vyvrhel.

Je nejvyšší čas, pokud to tedy ještě jde, abychom si uvědomili, že bílá je bílá a černá je černá a že každý člověk nese plnou odpovědnost za svůj život a své činy. A že žádné „ale“ mu s tím nepomůže, ani ho neospravedlní. Musíme se zbavit té rozmělnující multibarevnosti, kdy okolnosti, menšiny a bůh ví, co ještě, jsou důležitější, než celek a cíl. Měli bychom si vystačit jen s barvami duhy. Vždyť základní pravdy a pravidla bývají jednoduchá.

Jak na medvěda?

V Kanadě se začaly množit případy napadení člověka medvědem, a tak se na odpočívadlech okolo silnic a u vstupů do přírodních rezervací začaly objevovat informační cedule s tímto textem: „Vážení návštěvníci, ve vlastním zájmu si uvědomte, že medvěd je nebezpečné zvíře vyhybejte se proto styku s ním. Velmi důležité je medvěda nepřekvapit, a proto doporučujeme na oděvu při vstupu do lesa nosit malé rolničky. Rovněž je známo, že medvědi nesnášejí pach pepře, je proto dobré u sebe několik sáčků pepře nosit, případně jím svůj oděv přímo posypat. Je velmi důležité rozlišovat mezi medvědem černým, který je

relativně přátelský a medvědem grizzlym, který je velmi nebezpečný. Blízkost medvěda nám pomůže odhalit i přítomnost jeho trusu. Trus medvěda černého je světlejší, řídký a je ho méně. Trus medvěda grizzly je hojnější, hustší, páchne po pepři a bývají v něm malé rolničky.“ *z netu*

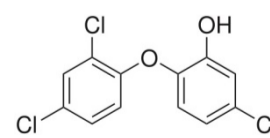
Kalendárium

- 486 př.n Umírá Darcios I., perský král
- 912 Narozen císař Ota I. Veliký
- 1095 Clermontský koncil, papež vyzýval křesťany k osvobození Svaté země
- 21.11.1344 Vysvěcení prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic a zahájení stavby katedrály sv. Víta (která trvala až do 20. století)
- 29.11.1378 Umírá Karel IV.
- 1.11.1420 Bitva u Vyšehradu, husité pod vedením Hynka Krušiny z Lichtenburka porážejí křižáky
- 19.11.1493 Kryštof Kolumbus přistál u břehů Portorika. Nazval ho Ostrovem Jana Křtitele
- 5.11.1605 Guy Fawkes a jeho komplicové se pokusili odpálit nálož ve Westminsterském paláci
- 8.11.1620 Bitva na Bílé hoře
- 15.11.1631 Saské oddíly protestanského Hanse Georga z Arnimu dobyly na rok Prahu
- 15.11.1670 Jan Amos Komenský (Komenius) umírá (1592-1670)
- 1.11.1700 Smrtí Karla II. Španělského vymřela španělská větev Habsburků.
- 29.11.1780 Umírá Marie Terezie (* 13. 5. 1717 Vídeň, † 29. 11. 1780 tamtéž)
- 9.11.1799 Generál Bonaparte provedl v Paříži státní převrat.
- 22.11.1916 Nástup Karla I. na císařský trůn ve Vídni
- 26.11.1917 Byla založena nejslavnější hokejová soutěž světa – kanadsko-americká NHL.
- 11.11.1918 Konec První světové války. Císař Karel I. podepsal abdikáční listinu, Rakousko-Uhersko se rozpadlo. Vzniká Rakouská republika.
- 14.11.1918 Oficiální vyhlášení republiky sněmem a volba prezidenta a předsedy vlády
- 16.11.1819 Miklós Horthy vtáhl v čele svých oddílů do Budapešti
- 22.11.1922 Objevení Tutenchamonova hrobu (Egypt)
- 9.11.1938 Křišťálová noc v Německu. Protižidovský pogrom
- 14.11.1940 Německý zničující nálet na město Coventry
- 29.11.1941 Rusové zahajují protiofenzívu u Moskvě
- 1943 Schůzka Velké trojky v Teheráně (druhá fronta)
- 4.11.1956 Sovětské jednotky, které proti povstalcům zasáhly již 23. 10., zaútočily na Budapešť a potlačily maďarské povstání.
- 3.11.1957 Vypuštěn Sputnik 2 s psem Lajkou na palubě
- 1.11.1961 Z mauzolea na Rudém náměstí v Moskvě odstraněny ostatky J.V.Stalina
- 9.11.1989 Pád Berlínské zdi, počátek sjednocovacího procesu Německa
- 17.11.1989 Počátek sametové revoluce
- 13.11.2015 Teroristické muslimské útoky v Paříži si vyžádaly na 130 mrtvých

Co je to TCS?

TCS neboli triclosan je 5-chlor-2-(2,4-dichlorfenoxy) fenol. Vyrábí se z p-dichlorbenzenu pětistupňovou syntézou a používá se jako hlavní desinfekční agens

v různých antibakteriálních mýdlech, šamponech a přípravcích. Svoji popularitu získal tím, že není karcinogenní, i když i



o tom se nyní pochybuje. V poslední době se ale proti němu zdvihá vlna nevole. Pokusy na zvířatech prokázaly jeho neblahé působení na změny v hladinách testosteronu, estrogenu a hormonů štítné žlázy. Navíc jeho antibakteriální účinnost v přípravcích je problematická. Museli byste se mýt řádově déle. *dle netu*

No klasik., Řekněte, kterou chemikálii by měla média v lásce? Ani tu H₂O, dárkyni života, když déle přší.

Konec dieselových motorů?

Pod vlivem dopadu tvrdých emisních omezení Euro 6 a pak Euro 7 uvažují mnohé automobilky, zda se jim výroba a prodej aut s dieselovými motory ještě vyplatí. U nižších tříd již dnes vyklízejí pozice. Vývoj a implementace nových technologií k omezení NO_x stojí neúměrně peníze, které zákazníci nebudou ochotni dát. Automobilka Renault předpokládá, že konec dieselů nastane už po roce 2020. Přitom dieselový motor je z termodynamického hlediska nejefektivnějším a nejušpornějším motorem. Zase další vítězství nesmyslného prosazování ekologických hledisek v rámci EU.

V dešti je lepší jít nebo běžet?

Nejen u vína se často řeší tato otázka, zda v dešti zmokne víc ten, kdo jde pomalu a tedy delší dobu, nebo ten, kdo běží a na dešti stráví kratší dobu. Je jasné, že běžící člověk narazí do více kapek svojí čelní stranou. Co na to přibližná matematická analýza? Nahradíme-li člověka kvádrem o výšce *a*, šířce *b* a hloubce *c*, pak objem pomyslného kvádrů, z kterého do člověka dopadnou kapky deště nebude *a.b.s* (kde *s* je uražená dráha), jak by se zdálo na první pohled, ale výšku tohoto kvádrů musíme zvýšit o výšku *y*, ze které ještě dopadnou kapky na horní vodorovnou stěnu kvádrů. $y = c \cdot v_0 / v$, kde v_0 je rychlost pádu kapek deště a *v* je rychlost pohybu člověka. Objem tohoto kvádrů, z něhož člověk zachytí kapky bude: $V = b.s.(a + c \cdot v_0 / v)$ Intenzita zmoknutí tedy bude tento objem vynásobený nějakou hustotou deště. Čím rychleji se člověk pohybuje, tím menší je poslední člen v závorce a proto je výhodnější běžet. Jinými slovy, na přední straně kvádrů zmokneme stejně, jdeme-li pomalu nebo rychle. Jediný rozdíl je, že při rychlejším běhu nám kratší dobu přší na horní „stranu“. Podívejme se ještě na limitní případy. Pokud se rychlost pohybu *v* blíží nule, roste poslední člen v závorce nade všechny meze a stejně tak i intenzita zmoknutí. To odpovídá případu, že stojíme na dešti jako bulící a stále na nás přší. Naopak rychlost běhu rostoucí „nade všechny meze“ (no stále podsvětelná) pak minimalizuje zmoknutí, protože na nás přší jen ze předu a nahoře zůstáváme suší.

Proč se svět mění k horšímu?

Myslím, že dnes jen málokdo pochybuje o tom, že svět se mění k horšímu. Jistě, technický rozvoj to maskuje tím, že nám životní úroveň stále roste a máme se dobře. Stále více lidí si však uvědomuje, že plné břicho a neprázdná peněženka jsou jen jednou stranou mince a štěstí samy nezajistí. Tak se divíme, co se to děje.

Jenomže na dnešní stav se začalo zadělávat už téměř o sto let dříve. Lidé ve společnosti 19. století byli pevně zakotveni po celý svůj život. Morálku určovalo náboženství a životní pouť tradice. Byl-li otec hrnčičem či truhlářem, byl jím zpravidla i jeho syn. Jen těm nejnadanějším a nejušilovnějším se podařilo překročit svůj stín a získat vzdělání a kariéru. Bylo to v pořádku a v rovnováze. Pak však přišli dvě světové války a dvě totalitní ideologie, které zcela zbořily předchozí morální základ. Lidé si uvědomili, že když se mohla dít taková zvěrstva, tak nějaké „nepokradeš“ nebo „nepožádáš manželky bližního“, už neplatí tak silně, jako dříve. Začali jednat více egoisticky a ztratili respekt k elitám. Bohužel nejen těm politickým, které je tak často zklamaly. Ztratili vlastně respekt k čemukoliv. No, co, jsme tu dnes a bůhví, co bude zítra? Kupodivu i západem, který musel vybalancovávat komunistické nebezpečí, se začaly šířit levicové a relativizující filozofie. A když komunismus a bipolární svět padl a pominulo paradoxní „bezpečí“ nukleární rovnováhy před zničením, tak všichni využili nastalé svobody k venticování svých problémů. A že jich bylo, svět se stal rojem včel. Státy se rozpadaly, většinou ve zlém,

jen občas i v dobrém. V oblasti víry, místo aby došlo k renezanční hlavních církví, množily se spíše sekty. Jen islám to zvládl. Každý se hlásil o slovo s tím, že má co říci. Vůdci světa však toto období nezvládli, nebyli na něj připraveni. Nasadili globalizaci a spolu s jogurty a colou vyváželi i demokracii jako nejlepší způsob vlády hodný následování kdekoli ve světě. Občas použili i tanky a letadla. Jaksi pozapomněli, že i u nás se demokracie rodila dlouhá léta a do země s jinými kořeny ji nelze přivést jako jogurt. Navíc každému chutnat nemusí, a jak se ukázalo, také nechutná.

Rodilo se lehké rozčarování a ti relativisté přišli s koncepcí viny západní civilizace. Za vše možné i nemožné. Za otroctví, kolonialismus, za naše plná břicha, a že jsme se tak utrhlí v technologiích. Teď bychom to všechno měli odčinit a omlouvat se za naše prapředky. Plno plamenných vizionářů, ale i vykuků našlo teplá místa v různých neziskovkách a organizacích rozdělující mezinárodní pomoc. Také odpustky za vinu za globální oteplování klimatu jsou velmi lukrativní.

Demokracii deptá rakovina populizmu. Politici slibují nespílitelné a většina nás jim na to skočí, což o nás také něco vypovídá. Politici neřeší dlouhodobé nebo nepopulární problémy a jejich jedinou snahou je znovuzvolení. A aby nikdo nemohl poukázat na to, že je to vše přece hloupost a císař je nahý, zavedla se politická korektnost. Ten zvláštní pokrytecký jazyk, který nezdary zametá pod koberec a to nepohodlné zaobaluje do eufemistických termínů a slov. A když nepomohou slova, pomůže regulace. Kdo tuto hru nepřijme, sám se vyřazuje ze společnosti těch vlivných. Totalitní režimy měly cenzuru a my ji úspěšně nahradili politickou korektností. Kritiků ubylo.

Přes všechny řeči o našich honosných hodnotách se začínáme nacházet v pěkném průšvih. Když se pokusím na nás podívat nezaujatě očima vyznavačů islámu s jejich ne příliš úspěšnými životy, tak se zas tak moc nedivím, že nás nemají rádi a nenávidí nás. A když jim pak mám říct, že je jejich svatou povinností to zlo vykořenit... A tak se hrnou na nás. Většina z ekonomických důvodů, ale někteří i s kalášnikovými či noži. My jsme zaskočení, jako zvíře na porážce, které ještě doufá, že je to zlý sen. Evropské vůdci jsou zmatení a situaci podcenili. Tím se velice rychle vzdalují svým voličům a vytváří prostor pro radikály a populisty. Události se říjí a politici jen hasí. Politická korektnost nás zbavila i pudu sebezáchovy. Musíme být přece vstřícní. Přitom politik, který prohlásí, „za mě už ani jeden imigrant z nekompatibilní kultury“ by se rázem stal tím nejpopulárnějším politikem. Ale sotva se to stane. Jsme už příliš z pohodlně, apatičtí k signálům nebezpečí, ukolébaní falešnými proroky. Žijeme si v napůl virtuálním světě zábavy, hypermarketů. A to bychom to vše museli opustit a jít se bránit? Teď ještě ne, stačilo by razantně přimět politiky, aby kulturně nekompatibilní emigranty poslali zpět, odkud přišli a uzavřeli pro ně hranice. My si budeme vyznávat naše hodnoty tady a oni ať si vyznávají ty své tam. Ty naše nejsou totiž zas tak vynikající. Jsou jen naše.

Ale i pokud bychom zvládli tuto krizi, neznamená to, že máme vyhráno. Červíček rozkladu a degenerace v naší civilizaci hlodá dál. Když ztichnete a zamyslete se, možná ho uslyšíte.



Vzpomínka na léto – Portugalské pláže

Proč můžeme bruslit či lyžovat?

Dlouho se myslelo, že je to jen díky tenké vrstvičce ledu, kterou tlak na brusle (mnohem méně ale na lyže) mezi ledem a kluznicí vytvoří. Umožňuje to tzv. *regelace* neboli kousek opačné směrnic na fázovém diagramu led-voda, kdy zhruba od 0°C do -22 °C se zvýšením tlaku mění led zpět ve vodu. Ve zbytku

diagramu voda se zvýšením tlaku tuhne. Pozdější experimenty zjistily, že regelace by umožnila bruslení je tak do -3 °C. Další vědci zjistili, že k vytvoření kluzné vrstvičky přispívá též teplo uvolněné třením. Ale ani to neobstálo pečlivé analýze, zejména z hlediska rozjezdu. A tak až v r. 2016 zjistil čínský vědec, že se zde uplatňují i nevyvážené elektrostatické síly na kluzných površích.

Takže až si vyjedete na bruslích, uvědomte si, že ani současná věda nemá plně jasno, proč to jede. Konec konců polárníci lyžují i při -30 °C a při -46°C se prý sníh začne chovat jako písek.

Stadia TV formátů

Je to černobílé a hýbe se to.

Je to barevné a hýbe se to.

Je to barevné a hýbe se to ve vysokém rozlišení.

Je to barevné, trojrozměrné a hýbe se to v ultra-vysokém rozlišení.

Nejvyšší stádium vývoje, které lze dosáhnout s jakýmkoliv TV přijímačem: Je to vypnuté.

Mor v Praze

Praha byla sužována morem nesčíslněkrát. Jako mor se tehdy nepočítal jen dýmějový mor, ale i jiné hromadně smrtící choroby. Epidemie propukly v letech 961, 1016, 1029, 1085, 1156, 1180 a dále. R. 1281 bylo třeba vykopat osm velkých jam pro dvacet tisíc mrtvých těl. V 15.-16. století přišlo 48 epidemií. Život tehdy nebyl žádná procházka. Nejhorší byla v r. 1582, která si opět vyžádala, jen na Starém a Novém městě, na 20 tisíc obětí. Útěk z města byl řešením. R. 1473 utíká král Vladislav II. Jagelonský do křivoklátských lešů a r. 1599 císař Rudolf II. do Plzně. Měšťané spoléhali na preventivní pouštění žilou v dubnu a září nebo na zařikávání. Pak si našťestí uvědomili, že šíření nemoci napomáhá kontakt s nemocnými, takže se pak uzavíraly brány a rušily trhy i mše. Mnozí lidé prý začali pít pouze převařenou vodu. Mor přestal řádit až s příchodem chladnějšího počasí. *dle netu*

Pohled levicových politiků

Pokud se to hýbe, musí se to zdanit. Jestli se to hýbe i potom, je potřeba to zregulovat. Když se to přestane hýbat, musí se to dotovat.

Řešení úlohy: derivuj jako složenou fci:

$$x \cdot x^{x-1} + x^x \cdot \ln(x) = x^x \cdot (\ln(x) + 1)$$

A slovo závěrem

V diskusích naší rozdělené společnosti se brojí proti novému rozdělení Evropy ploty. Přitom se umně opomíjí, o jaké ploty šlo dříve a nyní. Pro rekapitulaci. Plot, který brání vstupu nezvaných hostů do domu, bývá součástí většiny obytných sídel a jejich ochranou. Naopak plot, který brání lidem uvnitř plotu, dostat se ven se nazývá vězení a to je velký rozdíl. Samozřejmě, raději budu žít v domě, kde nic nebrání výhledu daleko do krajiny, ale když budu mít pocit nebezpečí, tak si ho oplotím.

No čekají náš dušičky a návštěva těch, kteří už nejsou mezi námi. Tak jedte opatrně, protože vyjíždí i spousta velmi svátečních řidičů.

Daj-li mi tu medajli nebo nedaj-li mi tu medajli? To je otázka, která ukazuje jak hluboko a zbytečně je rozpolcena a rozhádana naše politická scéna. Cokoli je dobré vytáhnout na toho druhého. A přitom právem ministra je setkat se s kýmkoliv, koho uzná za vhodné a právem prezidenta dát vyznamenání komu uzná za vhodné. Howgh.

Uvidíme, jestli 11. listopadu přijede Martin na bílém koni. Já bych tipoval, že ne. Sv. Martin se narodil na území dnešního Maďarska, patrně v Szombathely. Stal se vojákem a větší část svého života strávil ve Francii. Byl i poustevníkem a pak i biskupem. Ve 4. století nechal vykácet kilometry lešů, pro pohany posvátných a megalitických řad v Bretani. Martin zemřel v 80ti letech 8. listopadu 397 v Candes na jedné ze svých misijních cest, kdy byl již vyčerpaný a nemocí oslabený. Slavnostní pohřeb se konal 11. listopadu, v Tours, proto také tento svátek.

I pokud Martin nedorazí na bílém koni, dorazí jistě Svatomartinské víno, které se prodává od 11:11 v den svátku. Je to mladá tradice i mladé víno, tak ať vám chutná. Nejlépe se svatomartinskou husou... ale to už bych toho asi chtěl moc. ☺